

Szkoła Podstawowa nr 2
im. Mikołaja Kopernika
w Olecku

---

ul. Słowiańska 1
19-400 Olecko
tel.: 87 520 20 86

Historia Budynku

Opracował - mgr Konrad Wiśniewski

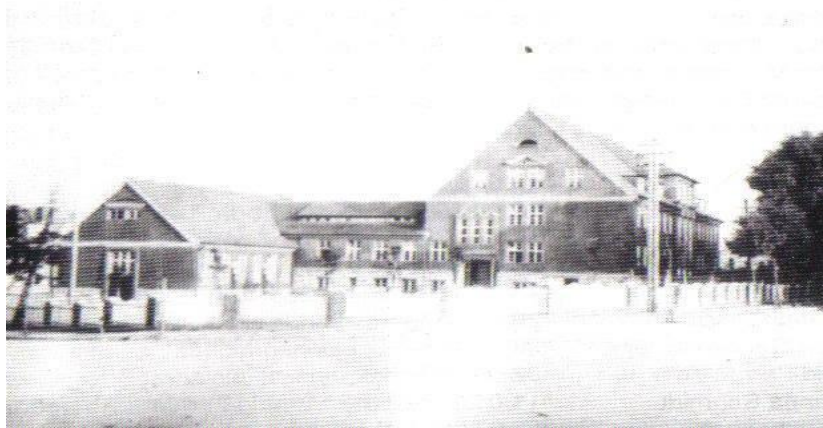
Spis Treści.....	str.3
1. Początki szkoły-okres przed II wojną światową.....	str.4
2. Po II wojnie światowej.....	str.9
2.1 Razem z Liceum Ogólnokształcącym.....	str.9
2.2 Szkoła Podstawowa nr 2.....	str.10
2.3 Władysław Żurowski - lodowisko „Bajka”.....	str.12
2.4 Zbiorcza Szkoła Gminna.....	str.16
2.5 Zespół Szkół - Gimnazjum nr 2.....	str.17
Bibliografia.....	str.21

1. Początki szkoły- okres przed II wojną światową

Początki istnienia obecnego budynku Gimnazjum nr 2 mieszczącego się przy ulicy Słowiańskiej 1 związane są z latami dwudziestymi ubiegłego stulecia. Olecko (w tamtym czasie nazywało się Margrabowo), było wówczas miastem powiatowym i wchodziło w skład Prus Wschodnich, które należały do państwa niemieckiego.

Pod koniec XIX wieku w Olecku istniały dwie szkoły publiczne i trzy szkoły prywatne. W latach następnych tego stulecia nastąpił dalszy rozwój szkolnictwa. Powstała Szkoła Rolnicza, Szkoła Publiczna na ulicy Szpitalnej (Pocztowej), prywatna Wyższa Szkoła Dziewcząt, prywatne przedszkole panny Satorius oraz jednoklasowa szkoła w winiarni na ulicy Sedrańskiej (Gołdapskiej). W Szkole Publicznej (Podstawowej) na początku XX wieku uczyło się od 300 do 350 uczniów. Lekcje były prowadzone przez ośmiu nauczycieli: rektor Maroska, Schiffke, Leo Grotz, Koblo, Paul Gohr, Wilhelm Kindze, Preuss, Erna Stascheit (dane dotyczą roku 1917). Rektor Maroska została zastąpiona przez rektora Kleina.

Rektorowi Klein udało się przekonać władze miejskie do wybudowania nowego budynku szkolnego. Od połowy lat dwudziestych stał się nim obecny budynek przy ulicy Słowiańskiej 1 (Grudziądzka). Stary budynek przy ulicy Pocztowej został opuszczony, a Szkoła Miejska i Podstawowa połączyły się, tworząc nową Szkołę Publiczną (Podstawową) z języka niemieckiego *Die Volksschule*.

Fot 1. Nowa Szkoła Publiczna-od strony dzisiejszej ulicy Gołdapskiej.

Fot 2. Szkoła Publiczna inny widok z ulicy Gołdapskiej.

Fot 3. Szkoła Publiczna widok z dzisiejszej ulicy Słowiańskiej(ówczesna Grudziądzka)-fotografia powyżej.

Nowa Szkoła Publiczna miała 20 klas, do których uczęszczało około 800 uczniów. Zatrudnionych było w niej 20 nauczycieli. Oprócz rektora Kleina w szkole nauczali: zastępca rektora Leo Grotz, Alfred Lehman, Walter Rogowski, Ewald Sadowski(przewodnik chóru), Paul Gohr, Wilhelm Hintze, Firtz Redworm, Erich Hinkel(nauczyciel gimnastyki), Hermann Oberuber, Knieschewski, Preuss, Andreas oraz nauczycielki : Schmidt, Stascheit, Preuss, Erna Vossius, Helene Stoebe(nauczyciel techniki), Werner Bayrau, Ostrud Sadowski.

Fot 4. Rada Pedagogiczna z roku 1932. Piąty od lewej rektor Klein.

Fot 5. Klasa nauczyciela Paula Gohra.

Budynek przy ulicy Pocztowej, gdzie mieściła się stara Szkoła Podstawowa nie był jednak pusty. Używany był przez część klas z nowej Szkoły Publicznej a także Miejskiej Szkoły Zawodowej i Przedszkola Miejskiego. Na poddaszu oprócz mieszkania stróża Trochima, mieściła się także biblioteka, która ze względów technicznych nie mogła być przeniesiona.

Rektor Klein, wyróżniając się w pracy na rzecz szkolnictwa, wybrany został na nowego kuratora, zastępując na tym stanowisku Durra. Nowym rektorem szkoły został Max Alkewitz, natomiast jego zastępcą Ernst Fischer. W 1935 roku w szkole uczyło się 922 uczniów, z czego 578 w klasach I-IV i 344 w klasach V-VIII. Kolegium nauczycielskie liczyło 21 osób.

Oprócz wspomnianego rektora nowymi pedagogami byli: Herta Dolinga, Anneliese Guttman, Erich Hinkiel(nauczyciel gimnastyki), Bruno Laws, Otto Patrick, Walter Uschkoreit, Hermann Podewski.

Wraz z wybuchem II wojny światowej w 1939 roku szkoła nadal funkcjonowała. Zmieniła się jedynie obsada okręgowego kuratorium w Olecku. Za Bajhora, który wstąpił do armii niemieckiej(Wermachtu)powołany został Waitschies. Sytuacja diametralnie zmieniła się, gdy wojska niemieckie wycofały się z frontu wschodniego i realnym stało się zagrożenie ze strony Armii Czerwonej. W tej sytuacji Szkoła Publiczna przed wakacjami 1944 roku zawiesiła swoją działalność. W pomieszczeniach szkolnych utworzony został szpital polowy. W Olecku po wakacjach 1944 kontynuowana była jedynie nauka w Domu Sierot, lecz i ten stał się wkrótce polowym szpitalem. W roku 1945 budynek szkolny przy dzisiejszej Słowiańskiej zostaje zniszczony. Zdjęcie poniżej

Fot 6. Wygląd szkoły rok 1945.

Fot 7. Widok na zniszczoną szkołę wraz z salą gimnastyczną -1945.

2. Po II wojnie światowej

2.1. Razem z Liceum Ogólnokształcącym

Po II wojnie światowej w wyniku porozumień zawartych między światowymi mocarstwami Prusy Wschodnie a wraz z nimi Olecko zostało włączone do Polski. Początki powojenne były trudne, nie tylko, jeżeli chodzi o szkolnictwo, ale również inne dziedziny życia. W szkolnictwie brakowało wykwalifikowanych nauczycieli, podręczników, sprzętu i pomocy naukowych. Stan budynków zniszczonych podczas II wojny światowej nie pozwalał na podjęcie zajęć lekcyjnych.

W roku szkolnym 1947/1948 z Publicznej Szkoły Powszechnej stopnia 3 powstały dwie szkoły powszechne: Szkoła Podstawowa nr 1 i mieszcząca się przy ulicy Słowiańskiej Szkoła Podstawowa nr 2. Kierownikiem tej ostatniej szkoły został Jan Grądzki i sprawował tę funkcję jedynie przez rok. W roku szkolnym 1948/49 nastąpiła kolejna reorganizacja szkoły. Szkoła Podstawowa nr 2 została włączona do Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej Stopnia Podstawowego i Licealnego przy ulicy Słowiańskiej 2. Szkoła ta składała się z 11 klas. Przez 7 lat trwała nauka w szkole podstawowej, a 4 następne w liceum. Pierwszym dyrektorem (kierownikiem) połączonych szkół została Maria Brzeska.

Następcą Brzeskiej został Piotr Sobaniec, który sprawował swoją funkcję do roku 1950. W roku 1950 kierownikiem został Konstanty Merecki. Szkoła wówczas liczyła 411 uczniów, w tym podstawówka 382. W roku tym zaczął się również remont budynków i pomieszczeń szkolnych tj. auli, sali gimnastycznej, sal lekcyjnych, centralnego ogrzewania. W 1951 roku otworzoną salę gimnastyczną o wymiarach 22na 12, odbudowaną pod kierownictwem, architekta powiatowego Alojzego Lewickiego. Oprócz uczniów z ulicy Słowiańskiej z nowej sali gimnastycznej w godzinach popołudniowych korzystali także uczniowie Szkoły Zawodowej. W roku szkolnym 1951/52 kierownikiem był Marian Pilchtowicz. Funkcję tę sprawował jedynie przez rok. W związku ze zniszczeniem na wiosnę 1952 roku kozła gimnastycznego, został zwolniony, a jego miejsce w kolejnym roku szkolnym 1952/1953 zajęła Jadwiga Dobreńko. W 1956 roku kierownikiem został Aleksander Niesterczuk, natomiast następnym już ostatnim przed reorganizacją szkoły Jan Gastolek

2.2 Szkoła Podstawowa nr 2

W dniu 1 stycznia 1960 roku decyzją Ministra Oświaty Liceum Ogólnokształcące zostaje przeniesione na ulicę Lenina (budynek Szkoły Podstawowej nr 3), natomiast Szkoła Podstawowa nr 2 i Szkoła Podstawowa nr 3 tworzą nową placówkę o nazwie Szkoła Podstawowa nr 2. Kierownikiem połączonych szkół został Stanisław Kozłowski, natomiast jego zastępcą Jerzy Choiński. Zmiana budynków między Liceum Ogólnokształcącym a Szkołą Podstawową nr 3 nastąpiło 22 grudnia 1959 roku. Skład Rady Pedagogicznej nowo powstałej szkoły wyglądał następująco. Ze Szkoły Podstawowej nr 2 i Liceum ogólnokształcącego pozostali: Jadwiga Dryll, Edward Piołunowicz, Daria Żółtowska, Władysław Żurowski, Teresa Paciukanis, Danuta Siemnicka, Jadwiga Kisielska, Mieczysław Szumski. Ze Szkoły Podstawowej nr 3 dołączyli: Jadwiga Makowska, Janina Malecka, Maria Bublej, Wanda Szuszkiewicz, Celina Kardel, Genowefa Falińska, Jadwiga Balbin, Krystyna Kulis, Kamila Łukowska, Ryszard Suliński, Teresa Sulińska, Krystyna Wąsowska.

Wraz z reorganizacją szkół w 1960 roku została utworzona przy Szkole Podstawowej nr 2 Biblioteka Szkolna. Powstała ona z połączenia zbiorów liceum i Szkoły

Podstawowej nr 3, licząc 4695 woluminów. Pierwszym nauczycielem bibliotekarzem została Julia Paradistał. W ciągu ośmiu lat księgozbiór wzrósł do 8497 woluminów.

W dniu 14 października 1962 szkołę odwiedziła 4 osobowa delegacja rządu litewskiego z miejscowości Wilkowyszki. Zaproszenie goście po powitaniu udali się do auli, gdzie oglądali występ zespołu tanecznego pod kierownictwem nauczycielki pani Szulińskiej i chóru dyrygowanego przez nauczyciela pana Milewskiego. Delegacja bawiła się dwa dni.

W dniu 1 września w związku z wybudowaniem w Olecku nowej szkoły podstawowej tzw. „*Tysiąclatki*” i zapotrzebowaniem na nauczycieli, część Kadry Pedagogicznej została przeniesiona do tej placówki.

W maju 1964 roku z inicjatywy Komitetu Rodzicielskiego rozpoczęto starania o ufundowanie szkole sztandaru i nadaniu jej patrona. Po wielu zbiórkach, a także wpłatach instytucji publicznych, sztandar został ufundowany. Nastąpiło to 23 stycznia 1965 i wiązało się również z obchodami dwudziestej rocznicy wkroczenia Armii Czerwonej do Olecka. Pamiątkowe zdjęcia pod sztandarem wbili przedstawiciele ówczesnych partii, instytucji i organizacji.

Fot. 8 Sztandar Szkoły
Podstawowej nr 2 w
Olecku.

Od tej pory pełna nazwa szkoły to Szkoła Podstawowa nr 2 im. Mikołaja Kopernika w Olecku.

Dla uczczenia tego wydarzenia wykonana została również na lodowisku „Bajka” wielka rzeźba śniegowa z podobizną Mikołaja Kopernika.

Fot. 9 Mikołaj Kopernik ze śniegu.

W dniu 3 marca 1973 roku odbyła się kolejna impreza związana z patronem. Były to uroczyste obchody 500 urodzin wielkiego astronoma.

Fot.10 Uroczystości 500 urodzin Mikołaja Kopernika.

2.3 Władysław Żurowski- lodowisko „Bajka”

Bardzo istotnym momentem dla działalności i funkcjonowania Szkoły Podstawowej nr 2 było przyjście nauczyciela wychowania fizycznego Władysława Żurowskiego. Urodził się on 8 stycznia 1914 roku na Wileńszczyźnie. Po ukończeniu Seminarium Nauczycielskie im. Tomasza Zana w Wilnie, rozpoczął pracę jako nauczyciel w Szkole Powszechnej nr 2 w

Słonimie. W dniu 10 kwietnia 1939 powołany został do wojska do jednostki w Brześciu nad Bugiem, a następnie przeniesiony na Pomorze. Podczas kampanii wrześniowej (3 wrzesień) dostał się do niewoli niemieckiej, gdzie spędził okres całej wojny. Po wojnie w 1945 rozpoczął pracę w Opolu. Do Olecka przeniósł się w 1947 roku, pracując początkowo przez cztery lata jako instruktor wychowania fizycznego powiatu olecko-gołdapskiego, a od 1 września jako nauczyciel przy ulicy Słowiańskiej.

Fot. 11 Władysław
Żurowski-Wodogrzmoty
Mickiewicza.

Po raz pierwszy lodowisko przy Szkole Podstawowej nr 2 zostało wylane w roku szkolnym 1955/56. Od 1957 roku pieczę nad lodowiskiem sprawowała, założona w dniu 12 lutego tego roku spółdzielnia uczniowska „Jutrzenka” pod opieką Władysława Żurowskiego. W roku tym ulepiono na lodowisku bałwana wielkości sali gimnastycznej, a w środku powstała kawiarenka. W kawiarence można było napić się za drobną opłatą gorącej kawy, czy herbaty. Od tej pory, co roku były budowane kawiarenki o różnych kształtach. Kolejne z nich nosiły następujące nazwy: „Pod Pingwinem” , „Eskimos” , „Pod rakieta”, „Czar Zimy”, „Cafe Bajka”, czy „Chatka Baby Jagi”

Fot. 12 Jedna z kawiarni na lodowisku
- „Chatka Baby Jagi”.

Lodowisko było wielką pasją Władysława Żurowskiego. Potrafił tą pasją zarazić wielu ludzi. Jednym z nich był Narcyz Ciborowski, uczeń pana Władysława, a następnie pracownik poczty. To on był twórcą oświetlenia, które o każdej porze pokazywało świetność lodowiska. Inną osobą zasłużoną dla „Bajki” był wieloletni przewodniczący Komitetu Rodzicielskiego Waclaw Urbanowicz. Dzięki jego staraniom przy lodowisku wybudowano społecznie zaplecze, magazyn sprzętu, wypożyczalnię łyżew. Zadanie te wykonała Zasadnicza Szkoła Zawodowa.

Fot.13 Władysław
Żurowski i Narcyz
Ciborowski.

O lodowisku w całej Polsce. Co roku w zimie przyjeżdżały największe gwiazdy polski ( ) roku zorganizowano rewię na lodzie z udziałem łyżwiarzy i łyżwiarek Kaury narodowej. Obecna była min. mistrzyni Polski Barbara Jankowska, para wicemistrzowska Anita Wasilewska i Stryjecki. Największą gwiazdą lodowiska

była wicemistrzyni olimpijska Halina Pilejczyk, która gościła wraz z całą drużyną narodową w 1965 roku.

Fot. 14 Halina Pilejczyk w grocie śnieżnej na lodowisku.

Oprócz łyżwiarzy zawodowych z lodowiska korzystało wiele innych osób. Podczas ferii zimowych w 1964 roku odbywał się kurs łyżwiarski dla nauczycieli z całego województwa. Przy lodowisku istniał także zespół „*Śnieżynki*”, który co roku wystawiał przedstawienia.

Władysław Żurowski odniósł wiele sukcesów jako nauczyciel wychowania fizycznego. Prowadzona przez niego młodzież w drużynach „*Złotego Krążka*” i „*Błękitnej Sztafety*” wielokrotnie triumfowała w zawodach wojewódzkich, a następnie z powodzeniem reprezentowała województwo na Ogólnopolskich Igrzyskach Harcerskich min w Nowym Targu, Toruniu, Krynicy. W 1963 roku w zawodach w Toruniu województwo białostockie, w skład, którego wchodziło Olecko zajęło głównie dzięki uczniom Szkoły Podstawowej nr 2 III miejsce w Polsce.

Władysław Żurowski za swoją działalność i poświęcenie kilkakrotnie był nagradzany. W dniu 9 listopada 1967 roku odznaczony został przez Radę Państwa - „*Złotym Krzyżem Zasług*”. W dniu 11 listopada 1971 roku otrzymał wyróżnienie „*Zasłużony Białostoczczyźnie*”. Natomiast 2 października odznaczony został medalem Komisji Edukacji Narodowej. Wreszcie 27 listopada 1978 roku, gdy nie był już czynnym nauczycielem, otrzymał nagrodę im Jędrzeja Śniadeckiego za wybitne zasługi położone dla rozwoju sportu szkolnego

ufundowane przez Ministerstwo Oświaty i Wychowania. W 1974 roku pan Władysław Żurowski odszedł na emeryturę, lecz nie przeszkodziło mu to nadal współpracować ze szkołą i udoskonalać lodowisko „*Bajka*”

W 1965 roku relację z lodowiska „*Bajka*” przeprowadził w „*Kronice Filmowej*” pochodzący z Olecka operator filmowy pan Jerzy Gościk. W 1981 roku „*Bajka*” wygrała feryjny konkurs na „*Najpiękniejsze Lodowisko w Polsce*”. Kilkakrotnie lodowisko odwiedzała ekipa telewizyjnego „*Teleranka*”.

2.4 Zbiorcza Szkoła Gminna

Wraz z dniem 1 września 1974 roku nastąpiła kolejna reorganizacja szkoły. Szkoła Podstawowa nr 2 zmieniona została na Zbiorczą Szkołę Gminną. Oprócz uczniów z Olecka uczęszczały również dzieci z okolicznych miejscowości. Utworzona została funkcja Miejsko-Gminnego dyrektora, który był również dyrektorem tej szkoły. Pierwszym takim dyrektorem został Zygmunt Makowski, natomiast jego zastępcami w randze wicedyrektorów Krystyna Szarnecka, Ferdynand Kubaszewski i Stefan Czajkowski. Wraz ze zmianą nazwy szkoły otworzono nowe klasopracownie (z języka polskiego, historii, chemii i języka rosyjskiego), a w związku z dowozem dzieci

z okolicznych wsi świetlicę szkolną. Pierwszymi nauczycielami opiekującymi się świetlicą zostali Halina Kozielska i Aldona Koziół.

W roku szkolnym 1977/78 nastąpiła zmiana kadry kierowniczej. Miejsko-Gminnym dyrektorem został Stanisław Nowel. Natomiast jego zastępcami na funkcji wicedyrektorów: Zygmunt Makowski, Aleksander Niesterczuk, Edward Szarnecki, Władysław Gawroński.

W roku szkolnym 1984/85 nastąpiła kolejna reorganizacja szkół. Zlikwidowano funkcję Miejsko-Gminnego dyrektora, a Zygmunt Makowski, który pełnił po raz ostatni tę funkcję przeszedł do pracy w Wydziale Oświaty w Olecku, gdzie pełnił funkcję inspektora. Nowym dyrektorem Szkoły Podstawowej nr 2 został Edward Szarnecki, wicedyrektorem Władysław Gawroński, a następnie Halina Formus oraz Stefania Myszczyńska. Po Edwardzie Szarneckim w roku szkolnym 1990/91 dyrektorem została Halina Gałaszewska. Natomiast

kolejnym już ostatnim dyrektorem Szkoły Podstawowej nr 2 im. Mikołaja Kopernika został Władysław Gawroński(rok szkolny 1996/1997).

2.5 Zespół Szkół-Gimnazjum nr 2

W 1999 roku weszła w życie kolejna ustawa reformująca szkolnictwo. Nowością było wprowadzenie trzyletniego gimnazjum, do którego uczeń był promowany po ukończeniu sześciolletniej szkoły podstawowej. Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Olecku Nr VII/59/99 z dnia 12 marca 1999 utworzone zostało publiczne Gimnazjum nr 2 w Olecku. Jednocześnie kolejna ustawa Rady Miejskiej w Olecku tj. Nr VII/64/99 z 12 marca 1999 informowała o powstaniu Zespołu Szkół w Olecku przy ulicy Słowiańskiej 1. Nowy Zespół Szkół powstał z połączenia Gimnazjum nr 2 w Olecku i Szkoły Podstawowej im Mikołaja Kopernika i funkcjonował przez okres roku. Klasy I-III miały lekcje w budynku na ulicy Kopernika, IV-V przeszły do Szkoły Podstawowej nr 1. Na ulicy Słowiańskiej zostały klasy VI(A, B, C,) VIII(A, B ,C, D) a także I klasy gimnazjum(A, B, C, D, E, F, G, H, I, J). Dyrektorem został Władysław Gawroński

Według opracowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej projektu pracownia internetowa w każdym gimnazjum, w dniu 1 grudnia 1999 roku do Gimnazjum nr 2 przywieziono komputery. Pracownia internetowa została wyposażona w 10 komputerów z możliwością dostępu do sieci internetowej.

Z dniem 30 sierpnia 2000 roku Zespół Szkół przestał istnieć, a zostało samo Gimnazjum nr 2. Dyrektorem został Władysław Gawroński

Fot. 15 Pracownicy Zespołu Szkół w Olecku.

W roku szkolnym 2001/2002 wicedyrektorem została nauczycielka matematyki Maria Kłosińska. Od roku tego część klas pierwszych zostało przeniesione do Szkoły Podstawowej nr 1. Za osiągnięcia w dziedzinie szkolnictwa dwoje nauczycieli: Halina Pyra i Jan Grzyb zostało odznaczonych Medalem Komisji Edukacji Narodowej. W związku z istnieniem klas pierwszych w Szkole Podstawowej nr 1 w roku szkolnym 2004/2005 drugim wicedyrektorem został Wiesław Bukpaś.

W roku szkolnym 2005/2006 nastąpiła zmiana w kadrze kierowniczej. Nowym dyrektorem Gimnazjum nr 2 w Olecku została Anna Dorota Siemiatycka, natomiast wicedyrektorem pełniącą do tej pory funkcję Maria Kłosińska oraz Marta Domaradzka.

W roku szkolnym 2007/2008 skład Rady Pedagogicznej wyglądał następująco: dyrektorem Gimnazjum nr 2 była Anna Dorota Siemiatycka, natomiast wicedyrektorem Maria Kłosińska. Poza dyrekcją w skład Rady Pedagogicznej wchodziłi: Agnieszka Baranowska-Moroz, Tomasz Borowski, Elżbieta Borys, Barbara Brodowska, Barbara Bronikowska, Wiesław Bukpaś, Marta Domaradzka, s. Dorota Gnutek, Wojciech Jegliński, Jolanta Jeleniewicz, Justyna Jeżewska, Renata Kołdys, Anna Kaczora, Katarzyna Kalejta, Alina Kalinowska, Marzena Kamińska-Kopiczko, Paweł Karandziej, Mikołaj Kierdelewicz, Grażyna Kiedyk, Małgorzata

Kosińska, s. Helena Kowalczyk, Agnieszka Kowalewska, Beata Kozłowska, Katarzyna Kozłowska, Maria Kulikowska, Anna Kulis, Bogumiła Makola, Krystyna Maksymowicz, ks. Paweł Markowski, Iwona Milczarek, Maciej Mularczyk, Jan Najechalski, Grażyna Olszewska, Elżbieta Orlik-Gogacz, Edyta Sieńko, ks. Dariusz Smoleński, Marta Spisak, Krzysztof Tez, Eligia Tokajuk, Lilia Tokarz, Szymon Westfalewicz, Konrad Wiśniewski, Dorota Włodarska, Adam Wszyński, Daniel Walendzewicz i Justyna Waszkiewicz.

Z dniem 1 września 2008 roku w Gimnazjum nr 2 nastąpiły wielkie zmiany. Szkoła przede wszystkim wróciła do wieloletniej tradycji. W dniu 1 września podczas Gminnej Inauguracji Roku Szkolnego nastąpiło nadanie szkole imienia Mikołaja Kopernika. Było to ukoronowanie ciężkiej pracy wielu osób: dyrekcji, nauczycieli, uczniów i rodziców oraz wielu przyjaciół szkoły.

Od roku szkolnego 2008/ 2009 w szkole zaczęła funkcjonować również klasa sportowa, do której, aby zostać przyjętym, uczniowie klas szóstych musieli zdać egzamin ze sprawności fizycznej. Wychowawcą klasy sportowej została pani Beata Kozłowska.

Bibliografia:

1. Archiwum Szkolne.
2. Demby R, *Abecadło oleckie*, Olecko 2005.
3. Demby R, *Olecko, czasy, ludzie, zdarzenia*, Olecko 2000.
4. Grenz R., *Der Kreis Treuburg. Ein ostpreussische Heimatbuch*, Lübeck 1971.
5. *Kronika Szkoły Podstawowej nr 2 i Gimnazjum nr 2*
6. *Olecko. Z dziejów miasta i powiatu*, pod red. A. Wakara, Olsztyn 1974.
7. *Treuburger Heimatbrief. Treburger Schulen, Lehrem und Schuler*, nr 24, 1992.
8. *Wspomnienia po latach. Władysława Żurowskiego*, „Tygodnik Olecki”, nr 274 - 446.